

Զահրատ

Անձրեւ

Թիւնէլ չէք կրնար նստիլ
չէք անձրեւի կաթիլներ
Պատերազմի հարուստի տուն չէք կրնար մտնել
Փարթամ տան տանիքը չի վազեր որ

Ես եւ նմաններս զձեզ կը սիրենք
Առատութիւն կը բերէք
Հացին քիլոն կ'աժաննայ

Սակայն քուն ունիմ
Գոնէ բարձիս վրայ մի կաթիք